

Núm. TSJ: P.005/07
Sentència núm. 37-07
Ponent M.I. Sr. Yves PICOD

S E N T È N C I A

PARTS

- S.R.G.
- R.R.G.
- A.R.G.
- CASA R.

Advocat: S.R.G.

- Mgfc. Ministeri Fiscal
- M. I. Govern d'Andorra

Advocat, R.C.
Procuradora, P.M.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

M. Il·lustres Senyors Magistrats,

- Jean Louis VUILLEMIN (President)
- Yves PICOD (ponent)
- Marie CONTE
- Josep Maria PIJUAN CANADELL
- Joan Manel ABRIL CAMPOY
- Eulàlia AMAT LLARI

Andorra la Vella, a catorze de desembre de dos mil set.

El Ple del M. Iltre. Tribunal Superior de Justícia, format pels Magistrats abans esmentats, ha vist les presents actuacions iniciades per la demanda formulada per la representació processal de les Sres. S.R.G., R.R.G. i A.R.G., de Casa R., en exercici de

rescabament per error judicial, en les quals ha estat part el Mafc. Ministeri fiscal i el M. I. Govern.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, dictà sentència de data 26 de febrer de 2007, amb la següent part dispositiva: "DECISIÓ: 1.- Estimar el recurs d'apel·lació que formula el M. I. Govern d'Andorra contra la sentència dictada el 23 de desembre de 2005 per la secció administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es revoca i deixa sense efecte.

2n.- Desestimar la demanda formulada per les Sres. S.R.G., R.R.G. i A.R.G. contra el M. I. Govern, en què sol·licitaven l'anul·lació de la resolució de 17 de gener de 2005, confirmada en reposició el 13 d'abril següent, les quals resulten ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa".

II.-RESULTANT: Que la referida sentència té com a antecedents els següents que consten en el punt 1r:

"La sentència dictada el 23 de desembre de 2005 per la Secció Administrativa del tribunal de Batlles va estimar la demanda formulada per les Sres. S.R.G., R.R.G. i A.R.G. contra el M. I. Govern, anul·lant la resolució de 17 de gener de 2005, confirmada en reposició el 13 d'abril següent, mitjançant la qual s'havia imposat a les agents, com a titulars administratives del negoci H.G., una sanció de 1.425 euros, en qualitat de responsables de sengles infraccions greus de l'article 94, apartats 5 i 11, de la Llei 8/2003, de 12 de juny, sobre el contracte de treball.

La sentència referida considera que la responsabilitat de les infraccions correspon al seu autor directe, es a dir, a la persona que gestionava l'hotel en condició d'arrendatari, i que aquelles no poden ser imposades a les titulars administratives, en aplicació del principi de responsabilitat subjectiva i a la coloració penal que informa el dret administratiu sancionador".

III.-RESULTANT: Que la Lletrat Sra. S.R.G., en nom propi i en nom i representació de Casa R. formula demanda al Ple del Tribunal Superior de Justícia en reconeixement d'error judicial o d'anormal funcionament de l'Administració de Justícia. Sol·licita que es declari que ha existit error judicial de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en la citada sentència de data 26 de febrer de 2007, i que es condemni l'Estat andorrà pels danys i perjudicis soferts per un import de 1.425.-€ així com a sufragar les costes processals derivades de la present actuació processal.

Explica que no es pot sancionar als titulars administratius de l'H.G. per la comissió de diverses infraccions a la llei sobre el contracte de treball donat que era el Sr. P.M. que regentava el negoci H.G. sota la cobertura legal de la titularitat administrativa de les germanes R.G..

La tesi per la qual els titulars registrals són responsables subsidiaris de les sancions resultant per infraccions causades pels arrendataris del negoci infringeix, segons el recurrent el principi de la personalitat de les penes que s'aplica també a les sancions administratives. En aquest sentit, denuncia l'absència de línia jurisprudencial clara del Tribunal Superior de Justícia i la inseguretat jurídica creada. Afirmar que aquesta jurisprudència entra en contradicció amb la línia de les altres sentències, sobretot de la pròpia Sala Administrativa que estableix la coloració penal de les sancions administratives.

Per la seva part la representació del Govern estima que la demanda formulada és totalment improcedent. En efecte, no es tracta d'un error judicial, sinó d'un desacord per part del recurrent amb l'argumentació de la Sala Administrativa. En segon lloc, la demandant, ha d'haver esgotat totes les vies legals: no és el cas d'autes perquè no ha formulat el recurs d'anul·lació previst per l'art. 18 bis de la llei de Modificació de la llei Transitòria de Procediments Judicials.

En quant al fons, considera que no es tracta d'un gir jurisprudencial, com ho confirma la lectura de les referides sentències de la sala Administrativa,

Conclou a la inadmissió.

El Ministeri fiscal conclou també pel mateix motiu a aquesta inadmissió del recurs.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Primer: El Ple del Tribunal Superior de Justícia és competent per conèixer del present recurs. Si es pot considerar que la demandant ha d'haver esgotat totes les vies legals que l'ordenament jurídic li posa abans d'instar el procediment d'error judicial o d'anormal funcionament de la Justícia, no es pot exigir que faci anteriorment el recurs de nul·litat previst per l'article 18 bis de la Llei de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, donat que es tracta d'una via excepcional i que pot existir un error sense vulneració dels drets fonamentals.

Segon: En la seva sentència de 3 de desembre de 2005, el Tribunal de Batlles va adoptar una posició favorable a la posició del prestanoms en virtut d'un principi de personalització de les penes i del principi de responsabilitat subjectiva. Però aquesta posició ha estat sancionada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia que ha considerat que és el titular de l'empresa que té la responsabilitat del seu funcionament davant l'Administració front a tercers. Afegeix que s'han omès en el cas d'autes les mesures de vigilància i control que són inherents a la titularitat d'un establiment comercial.

Les sentències citades per la defensa segons la qual estant en contradicció amb la posició adoptada el 26 de febrer de 2007 tracten de qüestions en relació amb la responsabilitat del titular administratiu però amb altres consideracions jurídiques com per exemple l'extinció de la responsabilitat per causa de defunció del titular administratiu (sent. 98-06 de 18 d'octubre de 1998) ço que no és el cas que les decisions de la Sala Administrativa siguin realment contradictòries, els girs de la jurisprudència, molt freqüents en països veïns, mai poden ser assimilats a errors judicials, la veritat judicial essent una veritat relativa i subjectiva. Un error judicial suposa una equivocació manifestament i objectivament establerta ço que no es dona en el cas d'autes.

A més a més un canvi de línia jurisprudencial significaria l'adopció de nous criteris d'apreciació i

no demostraria que els criteris anteriors fossin erronis o falsos.

Finalment convé recordar que el Ple del Tribunal Superior de Justícia no és un tercer grau de jurisdicció que permeti a les parts discutir la sentència recorreguda amb l'argumentació anteriorment exposada.

En conseqüència s'ha de desestimar el recurs interposat.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Ple del Tribunal Superior de Justícia, en nom del Poble Andorra, decideix:

1.- Desestimar la demanda formulada per la representació de les Sres. S.R.G., R.R.G. i A.R.G., de Casa R., mitjançant la qual exercitaven l'acció de responsabilitat patrimonial de l'Estat com a conseqüència d'un error judicial.

2.- Notifiqui's la present resolució a les parts interessades, i comuniqui's a la Sala Administrativa del Tribunal Superior.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.